

ՔՐԻՍՏՈՒԿԱՆ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՆԻԱԿԱՆ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվան 6 ռուբլ. Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Փոփոխում գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“. Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“. Տէլէֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերէն)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ. Տէլէֆօն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՆԻԱԿԱՆ

ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՆԵՐԿԱՅ 1898 ԹԻՒԻ

ՄՇԱԿ

ԳՐԱԿԱՆԱԿՈՒՄ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

«Մշակի» տարեկան գինը թէ՛ Ռուսաստանում և թէ՛ արտասահմանում 10 ռուբլի է, տասն և մէկ և տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսականը՝ 8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ., մի ամսականը՝ 1 ռուբլի:

Փոփոխում գրվում են խմբագրատանը (Բազարնայա և Բարսեղյան փողոցներ, անկիւն): Աւելի քաղաքներից պէտք է դիմել այս հասցեով. ТИФЛИСЪ, редакция «М ш а к ъ», իսկ արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal arménien «Mschak».

Յայտարարութիւններ ընդունվում են թէ՛ հայերէն, թէ՛ ռուսերէն և թէ՛ օտար լեզուներով:

ԲՈՎԱՆԻՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հողը հաւասար պէտք է բաժանել.— ՆԵՐԿԱՅ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Գծեր Բագուի առևտրական կենտրոնից. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.— ԱՐՄԱՐԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Փեր և դէմ կարծիքներ. Անրիի գործը. Արտաքին լուրեր.— ԽԱՆՆ ԼՈՒՐԵՐ.— ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Ռաշիդ:

ՀՈՂԱԿԱՆԱՐ ՊԵՏՏ Է ԲԱԺԱՆՆԷԼ

Մեր հողագործ ժողովրդի շրջանում անբարար խօսակցութեան և մեծ հետաքրքրութեան առարկայ է դարձել այն անհասարակութիւնը, որ կայ ազգաբնակչութեան մէջ հողի վերաբերութեամբ: Միևնոյն գիւղի մէջ մի ընտանիք ունի իր ձեռքին մեծ քանակութեամբ հող և կարողանում է ոչ միայն կանոնաւոր կերպով առաջ տանել իր անտեսութիւնը, այլ և իր հողի մի մասը պահել անմշակ՝ նրան հանգստացնելու համար, մինչդեռ նրա հարեանը ստիպված է մի աննշան կտոր հողի եկամուտով պահել մի բազմանդամ ընտանիք և մշտական կարօտութեան մէջ մնալ: Ազգաբնակչութեան մէջ այդ անհասարակութիւնը վաղուց յարուցել է քանակական տարբերութիւններ. բայց նա գործնականապէս կարողացել է բաւարար լուծում ստանալ միայն մի նեղ շրջանում, մի քանի գիւղերում:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Ռ Ա Շ Ի Գ

(Պատեր)

VI

Կէսօրը մօտ էր, երբ յանկարծ Մարալայ սարերի հակառակ կողմից փաշտ ամպեր բարձրացան. գիւղացիները կտուրները բարձրացան և հարեւաւոր մարդիկ մեծ ու փոքր, մարդ թէ կին ձեռքի թափով աչքի վրա ստուեր անելով՝ հանգստանալու ուղղութիւն հետևեցին. դէպի այն կողմը, ուր բարձրանում էր կար, որ այդ թանձր, ամպանման փոշին բազմաթիւ ձիւրի ոտքերի տակից էր բարձրանում. բայց ուղեք էին արդեօք եկողները. Ամին աղայի ձիաւորներն են, թէ ախարիները հրոսակախուսներն է յարձակում գործում հակառակ կողմից: Գիւղում կրկին իրարանցում տիրեց, աղմուկ ու շփոթ բարձրացաւ. ամենքին տանջում էր այն միտքը, թէ ինչ կը լինի իրանց վիճակը, եթէ եկողները ախարիները լինեն և այն էլ խոստ մեծ բազմութեամբ: Մի ժամ շանցած, Բանտի շրջակայքի թուրքները ծածկվեցին ձիաւորների հասցին բազմութեամբ. ընդհանուր տիրութիւնը ճնշութեան փոխվեց, երբ յայտնի եղաւ, որ եկողը Ամին աղան է իր բազմաթիւ «խուլաններով»: Գիւղը փրկված էր, գիւղացիները զրկաբաց ընդունեցին աղային իր հետեւորդները հետ. իսկ տէր-Մարալայն ու ընդ-Պէտուն շրջակայքում միւս իշխաններով ընդառաջ փախցին գիւղից դուրս և խորին յարգանքի արտայայտութիւններով ներս ընդունեցին պատուար հրեւին:

Հողային անհասարակութիւնը պէտք է ոչնչացնել և մի և նոյն գիւղի մէջ ամեն մի մարդու հաւասար միջոցներ տալ հողային աշխատանքով ապրելու: Դա արագարակութեան և իրաւունքի պահանջն է: Սակայն պէտք է հողաբաժանութիւնն էլ կանոնաւորութեան ենթարկել և նրան տալ այնպիսի ձև, որ նա չը վնասի երկրագործութեան զարգացման: Հողաբաժանութիւնը պէտք է կատարվի որոշ ժամանակամիջոցով, օրինակ 6—12 տարով, որի ընթացքում հողը պէտք է մնայ շարունակ այն մարդկանց ձեռքին, որոնց նա ընկել է վիճակով: Ժամանակամիջոցն անցնելուց յետոյ, հողը կարելի է նորից ենթարկել բաժանման, նոր պայմաններին համաձայն: Որոշ ժամանակամիջոցներ սահմանելը կարևոր է այն նպատակով, որպէս զի գիւղական ընտանիքը, որ ստացել է հողի մի որոշ կտոր, նրան բարեբախտ, մշակի, արգասանդացի, յոյս ունենալով, որ իր աշխատանքի արդիւնքը կը մնայ իր ձեռքին: Եթէ հողը բաժանվի ամեն տարի, գիւղացիները ոչ ոք այլ ևս չի ցանկանայ ոչ մի բարեբախտ և կատարելագործութիւն մտցնել իր սնտեսութեան մէջ, որովհետեւ ինքն անկարող կը լինի օգտվել իր աշխատանքի հետեւանքներից:

Ուրեմն մի կողմից պէտք է հողաբաժանութիւնը դարձնել պարտաւորական, իսկ միւս կողմից հողաբաժանութիւնը սահմանել որոշ ժամանակամիջոցով: Այդ երկու միջոցը միասնական գործադրելով կարելի է թէ՛ արգարակութեան պահանջը իրագործել և թէ՛ չը վնասել երկրագործական արդիւնաբերութեան:

ՆԵՐԿԱՅ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳՐԵՐ ԲԱԳՈՒԻ ԱՌԵՒՏԱԿԱՆ ԿԵԱՆԻՑ

Փաստ է, որ Կովկասի ոչ մի քաղաք ինտելիգենտների այնպիսի մեծ կօտորակնում չէ պատաստ երկրի վրա. մի քանի քաղ հետաւորականներ ինչ լինելը որոշել չէ լինում: Համատարած լուծութեան մէջ լավում է միայն գետակի շառակները: Անցան ժամեր, արդէն մօտենում է կէս դիշերը. պահպանողները շատերը, վերջին օրերի անհանդիստ, անբուն անցքած գիշերներըց յետոյ, կամայկամայ ննջում են հրացանների կոթերի վրա կուպրած իրանց յոգնած գլուխները, ուրիշները կուռում են աւելի և աւելի սաստկացող ճիւղ ցանկութեան դէմ և մերթ ծածկում են իրանց աչքերը, բայց գրեւոր գլուխները և, ապա յանկարծ գլուխները բարձրացնում, վեր ցատկում և, վախեցած հանգստեցնելով գլուխը խաւար շրջակայքը: Ռաշիդն է միայն անբուն, անթաթ աչքերը խաւար տարածութեան մէջ յառած այս ու այն կողմ անհանգստութեամբ շրջում հրացանն ուսին, և մերթ սրան, մերթ նրան ոտքով հրում, արթնացնում, որ զոյշ կենան: Գիշերային խաւարի մէջ անաւոր նրէշների պէս հալու ծրագրող աւերակների սև դանդուածները Ռաշիդի վրա առանձին ճնշող տպաւորութիւն են թողնում. յանկարծ նրանց միջից լսվում է բուխ շարագուռի, անխորժ պոլ-վոլը, Ռաշիդի սիրտը ձայնից, դեռ մանկութիւնից նա լսել և խորին կերպով հաւատասել է, որ բուխ ձայնը խորհրդաւոր կամ ունի մի ինչ-որ խիտ մեծ դժբաղդութեան հետ. մինչ նա շրջվում վերջապէս կանգ առաւ մի քնած երկուստարդի գլխավերջ և կամացուկ հրեց ոտքով:

Աւօն, Ռաշիդի մանկութեան ընկերը, նրա սիրելին և իր մի հատիկ ըրոջ ամուսինն էր: Երկու ընկերները նստեցին իրար մօտ:

—Գիտես ինչ կայ, Աւօ, սկսեց Ռաշիդը, սիրտս այնքան տխուր է, այնքան տխուր է, որ թիչ է մնում վաղից պատուով, զարմանալի բան, քանի որ Ամին աղան մեզ օգնութեան չէր եկել, քանի որ մենք մեռակ էինք, ես անհոգ էի և ուրախ, այդ մարդի զաւուց յետոյ ինչու եմ ես տխուր, ինչ գիտես:

—Ե՛հ, Ռաշիդ, ինչ ես սիրտդ ան գցում, աստուծով ինչ է եղել որ... —Միտտ ան չեմ գցում, Աւօ. չեմ վախենում, տխուր եմ, տխուր, ճէնց նոր էն անխժած զայրուշքը այս տեղերում պոլ-վոլայ կանչեց, թող Աստուած բարին կատարի:

—Բայց դու... հարցրեց Աւօն մի փոքր չփոթված, պարզ էր, որ նրա վրա էլ այս նորութիւնն անախորժ տպաւորութիւն թողեց. դէ ինչ արած, Աստուած մարդի պէտք է ճեռմազ լինի, սուրբ Աստուածամանն ենք կանչել:

Երկուսով էլ լռեցին, խօսակցութիւնը շարունակել չէր լինում, որովհետեւ կրկին լսվեց բուխ հաւար պոլ-վոլայը: Երկու ընկերները նայեցին իրար երես, աշխատելով այնտեղ կարգաւ միմեանց ներքինը. գիշերային խաւարի մէջ այդ անկարելի եղաւ, միայն երկուսով էլ ակամայ աւելի պինդ սեղմեցին հրացաններն իրանց ձեռների մէջ և վեր կացան: Նայեցին դէպի դիւր, նայեցին դէպի խաւարած շրջակայքը, նայեցին դէպի մատախլապատ երկինքը, ոչինչ չէր երևում, լուռ էր ամեն կողմ, և այդ լուռութիւնը մի ծանր բարի պէտք էր մեր երկու երկուստարդներին սրտերը: Անցաւ հարձակ մի ժամ: Յանկարծ մի անօրինակ մի հալու ըլայ ցնցուղներ ողջ շրջակայքը լուսաւորելով հասան

—Աւօ, այ Աւօ, դու էլ ես քնած, ամօթ չէ: Աւօն սարսափած ու շփոթված վեր ցատկեց, աչքերը տրտեղ, շուրջը նայեց: —Չէ, Ռաշիդ, չեմ քնել, չեմ քնել, ճէնց էնպէս աչքերս խնկից, փորձեց իրան արգարացնել նա:

